

za razvojačenje hrvaške Krájjine, preskrbel mu je Utješenović potrebnega materijala. Njegovih pesmij imenitne so »Jeka od Balkana« (tiskana najprvo v glasoviti »Augsburger Allgemeine Zeitung« l. 1842, po matici in z nemškim prevodom prijatelja mu Dana Stanisavleviča, potem tudi v pesnikovi menj znani zbirki »Vila ostrožinska«), epska pesem »Nedeljko«, »Davidovi psalmi«, in izmed učenih razprav »Životopis kardinala Gjorgja Utješenoviča«.

»Il Diritto Croato« in Sabičev italijanski prevod Prešérnovih pesmij. V 2. št. letošnjega »Ljublj. Zvona« ste že nekoliko omenili o Sabičevem italijanskem prevodu Prešérnovih pesmij v »Diritto Croato«. To je izboren list, ki izhaja v Pulji pod spretnim uredništvom g. Antona Jakiča. List leta je politično-literaren. S pravo odvetniško zgovornostjo zagovarja slovanske pravice ter vestno poroča o vseh važnejših pojavih na slovanskem svetu. V podlistu (Appendice) pa prinaša pod naslovom: »Musa Slava« izvrstne prevode krasnih pesmij iz vseh slavjanskih književnostij. Kar nam posebno ugaja, to je korekten, krasen jezik, katerega piše ta list.

V 16. št. z dne 22. prosinca pisal je »Il Diritto Croato« jako laskavo tudi o — »Ljubljanskem Zvonu«. »Zvon« (»Campana«) — pravi v dotičnem članku — »é il titolo di un ottimo periodico letterario-scientifico sloveno che si pubblica a Lubiana in grossi fascicoli mensili, ed ora entra nel X. anno di vita. È redatto con molta cura ed abilità dal reputato scrittore Levec (t. j.: urejuje ga z veliko skrbjo in spretnostjo znameniti pisatelj Levec); potrebbe andarne orgogliosa qualunque ricca letteratura (vsaka bogata literatura bi se lahko ponašala z njim (z »Zvonom«)).

Nadalje razklada pisatelj program »Zvonov«. Z nekakim veseljem poudarja: »Una particolare attenzione consacra ai prodotti della letteratura croata. In ciò pure si afferma splendidamente la viva, veramente fraterna simpatia nutrita dagli Sloveni verso i loro vicini, i Croati« (Posebno pozornost obrača [»Lj. Zvon«] proizvodom hrvaške literature. V tem se tudi sijajno kaže živa, uprav bratovska simpatija, katero Slovenci gojé proti svojim sosedom — Hrvatom.)

Na to omenja »Il Diritto Croato« proizvodom, katere je »Zvon« obljubil letos prinašati. Janka Krsnika imenuje »il popolarissimo novelliere« (najpopularnejšega novelista; o *Márici* in uje proizvodih pa pravi: »Iz življenja mlade umetnice (Dalla vita di una giovane artista). Na obali (Sulla riva di *Márica*, pseudonimo sotto cui si cela una valente scrittrice slovena, (*Márica*, pod katerim pseudonimom se skriva izvrstna pisateljica slovenska)).

Toda vrnimo se zdaj k »podlistkom« lista »Il Diritto Croato«!

Rekel sem že, da se tu objavljajo vrlo pogojeni prevodi izbornih pesmij iz vseh slovanskih književnostij. Med različnimi sotrudniki nahajamo tudi reprezentantini najnežnega spola: *Milko* in *Ljubico Nežnanović*. Dika teh sotrudnikov pa je g. *M. Sabič*, znamenit pesnik, kateri prevaja največ iz hrvaščine in češčine, in v poslednjem času tudi iz slovenščine, Prešérnove pesmi.

Ako me spomni ne vara, čital sem baš o Sabiči, da je še mlad in genijalen pesnik. Prevode svoje misli objaviti v posebni knjigi in se potem izpolnijo želje dopisnikov v 2. št. »Ljublj. Zvona«, da se namreč Prešérnove pesmi razširijo po Italiji, »da začno tudi tam našega pesnika-prvaka spoznavati in čestiti«.

Kakšni so Sabičevi prevodi, o tem je pisala že 2. št. »Ljublj. Zvona«. Da se pa cenjeni čitatelji »Zvonovi«, ki ne čitajo »Il Diritto Croato« in ki umejo laščino, uverijo o resničnosti in pravičnosti omenjenega poročila, naj tu priobčim Sabičev prevod Prešérnove »Nebeško sijejo oči«. Primerjaje prevod z originalom, osnuje si lahko vsak svojo sodbo, ne da bi k temu trebalo komentara mojega.

Prešér:

Izgubljená véra.

Nebésko sijajo oči,
Ko so sijale préjšnje dni.

Rudéca lica zórno sè,
Cvetéjo, ko so préd cvetle

Se ústa sméjajo ko préd *
Sladkóst ni mánjša z njih beséd.

Otémnil ni ga čása bég,
Nič máuj ni bel prs tvôjih snég.

Živót je ták, roké, nogé
So kákoršne so préd bilé.

Lepóta, ljubeznívost vsà
Je, kákoršna je préd bilà.

Al vér'vat v tébe móč mi ní,
Kakòr sem vér'val préjšnje dni.

Le svéta, čista glôrija,
Ki véra dá jo, je prešlà.

En sám pogléd je vzél jo prèč,
Nazáj ne bó je níkdar vèč.

Ak bi živéla vékomej.
Kar si mi b'la, ne bôš napréj.

Srcé je móje biló oltár,
Prej bó g'stvo ti, zdaj — lépa stvár.

Sabič:

La fede perduta.

Splendono ancor di luce celestiale,
ancor quegli occhi che ti fan sì bella,
ancor rosee fioriscon le tue guancie
come nei giorni dell' età novella.

Come un tempo ancor ride la tua bocca,
dolce risuona ancor la tua parola,
qual neve è bianco il sen, non scolorito
dal tempo che sì rapido s' invola.

Ancor sei tu qual'eri un dì: gentile
è la tua mano ancora e il pie'leggiero,
ancor tutta di grazia e cortesia
ti ricinge l'incanto lusinghiero.

Sei tutta ancor qual'eri un dì: ma fede
io non ho in te, la fede un dì nutrita —
la pura, santa aureola che sola
dona sola la fede, è ormai svanita.

Un guardo solo la distrusse, e mai
più ne vedrò il tuo capo incoronato:
se in eterno vivessi, non saresti
al mio cuor quel che fosti nel passato.

Era il cuore un' altar: tu vi regnavi,
divinità suprema, radiosa —
or caduta è la dea, l'altare infranto,
or tu mi sei solo una bella cosa.

Ne vem teh vrstic skleniti bolje, nego da Slovencem, italijanščine veščim, naj-
topleje priporočam »Il Diritto Croato«. Naročujmo se prav pridno na ta izborni list ter
podpirajmo vrlega mu urednika Jakiča v vzvišeni stvari, za katero deluje in se žrtvuje!

Janko Leban.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji
vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrť leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: **Fr. Levec** i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: **Fr. Levec**.
Uredništvo in upravníštvo v *Ljubljani*, v Medijatovi hiši na Dunajski cesti, 15.

Tiska »Narodna tiskarna« v Ljubljani.